

بسم الله الرحمن الرحيم

چهره واقعی دموکراسی در کینیا

(ترجمه)

کینیایی‌ها به تازگی با آشکار شدن چهره دموکراسی، به فراتر از شک و تردیدهای معقول مواجه شده بودند، به طوری که حتی قهرمانان دموکراسی زمانی که تصویر واقعی دموکراسی بر خلاف خواست و پوشش‌های آن‌ها آشکار گردید، مضطرب شدند و جایی برای پنهان کردن چهره‌ی شان نداشتند. موارد ذیل بعضی از رویدادهای وخیمی است که ماهیت دروغین دموکراسی را که توسط غرب منحصیث چراغ راه موفقیت در حکومت‌داری معرفی می‌گردد، افشاء می‌سازد.

اول: طوری که پیش‌بینی شده بود، استقلال‌نمایشی کمیته‌های دولتی و قانون اساسی تحت تأثیر و فشار قرار گرفت. از آنجایی که این تنها قوه اجرایی است که در هر کشوری دموکراتیک مسئول است؛ در حالی که سایر ارگان‌های دولت و کمیسیون‌های قانون اساسی در مجموع تابع دستورات قوه اجرایی می‌باشند، و کارکنان خدماتی در این مؤسسات وابسته به خواسته‌های مسئولین اجرایی هستند. در بخشی از قوه قضائیه، وقایع زیر اتفاق افتاد:

۱. دادگاه عالی کینیا موفق به ایجاد کمیته‌ی برای شنیدن یک پرونده که از منافع عمومی بود، نشد. این توسط این واقعیت که روز قبل آن، یعنی ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۷م، قوه اجرایی توسط سرپرست امنیت داخلی تاریخ ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۷م را رخصتی عمومی اعلام کرد. این امر باعث گردید تا رئیس عدلیه و رئیس ستره محکمه کینیا به قضات اجرایی بخش نقض قانون اساسی و قضایی صلاحیت بدهد تا در تاریخ ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۷م نشست داشته باشند و مسائل مربوط به انتخابات ریاست جمهوری ۲۶ اکتوبر ۲۰۱۷م را حل و فصل نمایند.

۲. محکمه استیناف به صبح آن روز حل و فصل مشکلات را نپذیرفت و گفت که در تعطیل است؛ اما این تصمیم شب‌هنگام تغییر کرد و حکم جدید توسط ستره محکمه داده شد. آن‌ها گفتند از این که موضوع بسیار مهم بود، به همین خاطر از آن‌ها خواست تا در شب نشست داشته باشند. در بخش پارلمان، وقایع ذیل اتفاق افتاد:

۱. اعضای پارلمان اصلاح قانون انتخابات کینیا را تصویب کردند که بخش اجرائیه قوه قضائیه و کمیسیون مستقل انتخابات را محدود می‌کرد. در بخش کمیسیون مستقل انتخابات موارد ذیل اتفاق افتاد:

۱. رئیس کمیسیون مستقل انتخابات در ۱۸ اکتوبر ۲۰۱۷ گفت که او یک انتخابات شفاف را ضمانت کرده نمی‌تواند و این‌که او از همکاری‌اش که همیشه در هر تصمیم با وی مخالفت می‌کنند، ناراض است. او گفت که از طرف نماینده‌های کمیسیون در محاصره است تا استعفاء کند و بعد از آن‌که در انتخابات ناموفق اعلام گردید، وی وعده داده است که اگر خواسته‌های او مورد توجه قرار نگیرد، استعفاء می‌دهد. این اتفاق همان روز، پس از استعفاء ناگهانی داکتر روزلین اکومب، یکی از اعضای کمیسیون مستقل انتخابات بود که او نیز از کمیساران همکار خود که تصامیم‌شان را به خواسته قوه اجرائیه می‌گیرند، ناراض بود.

رئیس کمیسیون مستقل انتخابات در ادامه از رئیس جمهور و رهبر اپوزسیون خواست تا با او در دفتر کاری‌اش ملاقات کنند. رهبر اپوزسیون ریلا و آدینگا این درخواست را قبول کرد و به تاریخ ۲۹ اکتوبر ۲۰۱۷ م به دفتر رئیس کمیسیون مستقل انتخابات رفت تا با او ملاقات کند؛ اما رئیس جمهور نپذیرفت و در عوض رئیس کمیسیون مستقل انتخابات به تاریخ ۲۳ اکتوبر ۲۰۱۷ م به دفتر رئیس جمهور رفت تا با او ملاقات کند.

۲. رئیس کمیسیون مستقل انتخابات خاموش ماند و سپس در تاریخ ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۷ م طی اعلامیه بیان کرد که: «انتخابات باوجود مخالفت و تحریم توسط رهبر اپوزسیون، صورت خواهد گرفت.» این اعلامیه بسیار کوتاه بود و دقیقاً نشان دهنده موضوعاتی بود که به تاریخ ۱۸ اکتوبر ۲۰۱۷ م مطرح ساخته بود و بصورت کامل تأیید می‌کرد که او تحت فشار اداری از طرف قوه اجرائیه قرار داشت تا در هر شرایطی انتخابات ریاست جمهوری باید صورت گیرد.

۳. باوجود حکم دادگاه عالی در ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۷ م مبنی بر این‌که ریلا و آدینگا نباید مجبور به انتخابات شوند و هم‌چنان بعد از این‌که نامه رسمی از کاندیدای ریاست جمهوری، اپوزسیون مبنی بر این‌که او و تیمش انتخابات ریاست جمهوری ۲۶ اکتوبر ۲۰۱۷ م را تحریم کرده‌اند، کمیسیون مستقل انتخابات برگه‌های برای رأی‌دهی را که اسم رهبر اپوزسیون در آن بود، چاپ کرد.

دوم: اراده اکثریت مردم توسط تصمیم اکثریت نه؛ بلکه توسط تصمیم اقلیت بدست می‌آید و این واقعیت در نتیجه انتخابات تکراری ریاست جمهوری واضح شد. زمانی‌که رهبر اپوزسیون از حامیان خود خواست تا انتخابات تکراری ۲۶ اکتوبر ۲۰۱۷ م را تحریم کنند؛ در حالی‌که رئیس جمهور از مردم خواست تا در انتخابات شرکت کنند، مردم شدیداً به اشتراک در انتخابات بی‌علاقه بودند؛ حتی در مناطقی که طرف‌دار تیم حاکم هستند و این نه تنها تیم حاکم (ائتلاف جیلی) را متحیر ساخت؛ بلکه هر دو ناظران ملی و بین‌المللی را هم‌چنان متحیر ساخته است. رسانه‌های ملی اشتراک مردم را ۳۵ درصد و رسانه‌های بین‌المللی آن را ۲۷ درصد گفته‌اند. این بدان معنی است که اکثریت مردم در انتخابات ریاست جمهوری شرکت نکردند؛ اما دموکراسی تقاضا می‌کند که آنانی که رأی دادند، نظرشان را در مورد بیان کردند و انتخاب آن‌ها نتایج انتخابات و آینده این کشور را مشخص می‌سازد.

سوم: مقوله‌یی که رأی ندادن یک حق دموکراتیک است باید تضمین شود، واقعی نیست؛ طوری که اخیراً در انتخابات تکراری ریاست جمهوری این کشور ثابت گردید که اکثریت رأی دهنده‌گان ثبت نام شده انتخابات را تحریم کردند، حق آن‌ها طوری که وعده داده شده بود، تضمین نگردید. از آنجایی که کسانی که رأی ندادند، در مقایسه با کسانی که رأی دادند، بیشتر بودند؛ پس اکثریتی که انتخابات را تحریم کرده‌اند، در اصل برنده انتخابات هستند. در عوض دموکراسی وانمود می‌کند که اکثریت رأی دهنده‌گان ثبت نام شده که در انتخابات اشتراک می‌کنند و مشروعیت به انتخابات و رژیم می‌دهند.

چهارم: مشارکت در انتخابات‌های دموکراتیک برای توسعه سیاسی و اجتماعی-اقتصادی ضرورت نیست؛ طوری که قبلاً توسط امت مسلمه بیان شده بود. این امر هدف واقعی انتخابات دموکراتیک را به عنوان وسیله‌ای برای صعود به قدرت با استفاده از مردم به عنوان دستگاه‌های رأی‌گیری جهت تأیید و مشروعیت رژیم جدید یا وضع موجود تأیید کرده است. طور مثال: امت مسلمه که از مدت‌ها بدین سو در مورد اشتراک در انتخابات دموکراتیک هشدار داده بود، از آنجایی که دموکراسی نظام حکمرانی است که از ایدیولوژی پوچ سرمایه‌داری سرچشمه گرفته است، اعتقاد ایدیولوژی پوچ سرمایه‌داری به سیکولریزم (جدایی دین از دولت) است. از این رو، به انسان‌ها مسئولیت قانون‌گذاری و قانون‌سازی را به اساس فکر محدودشان برای خودشان می‌دهد که این امر مغایر دکتورین اسلامی است و از انسان‌ها می‌خواهند تا بصورت کامل تسلیم قوانین الهی که از طرف خالق آمده است، شوند.

بدین اساس، معیار اعمال انسان‌ها حلال و حرام است و این که هرگاه انسان‌هایی بخواهند چیزی را تحریم و یا در آن اشتراک کنند، باید به اساس همین معیار باشد و نه به اساس چیزهایی که بر گرفته از ایدیولوژی پوچ سرمایه‌داری باشد. بنابر این، امت مسلمه باید به چیزهایی عمل کنند که الله سبحانه و تعالی از آن‌ها خواسته است و نه به چیزهایی که رهبران غیرمسلمان دموکرات تقاضا دارند. این که پروسه انتخابات دموکراتیک را تحریم و یا در آن اشتراک کنند؛ چون قبول کردن اولی داخل شدن به جنت را تضمین می‌کند؛ در حالی که دومی باعث داخل شدن به آتش دوزخ می‌گردد. چیزی که امت مسلمه را تحریک می‌کند، باید عمل کردن به چیزی باشد که الله سبحانه و تعالی خواسته است، صرف نظر از این که باعث چقدر باعث درد یا از دست دادن یا دست‌آورد می‌گردد.

از دموکراسی دوری کنید؛ چرا که در واقع این چیزی نیست که صلح، آرامش و رفاه را تضمین کند؛ همان طوری که از ذهن محدود انسان به وجود می‌آید، وابسته به شرایط مستعد تغییر است. در عوض، اسلام را به عنوان یک ایدیولوژی جامع جایگزین و در آغوش گیرید تا مشکلاتی که در حال حاضر بشریت در کینیا و در سرتاسر جهان در معرض آن قرار دارند، حل گردد.

تطبیق و دعوت به دموکراسی حرام می‌باشد؛ بخاطری که یک نظام پوچی است که توسط غرب ترویج می‌گردد. و هیچ ارتباطی با اسلام ندارد. دموکراسی در مخالفت با قوانین اسلام قرار دارد، چه در مسایل کلی و چه در مسایل جزئی، از منبعی که آمده، از عقیده‌یی که سرچشمه گرفته، بر اساسی که بنا یافته است، در افکار و نظام‌های که با خود آورده است، همه مخالف اسلام اند.

نویسنده: علی نصر

۱۶ صفر ۱۴۳۹ هـ.ق

٨ نومبر ٢٠١٧ م